رسالت
سال چهلم ■ شماره ۱۱۳۰۸ ■ روزنامه صبح ایران

«رسالت» بررسی می‌کند:

روزهای سخت دارو

گروه اجتماعی

قیمت دارو در سال‌های اخیر جهش‌های قابل‌توجهی داشته و دسترسی به درمان را برای شهروندان دشوار کرده است. طی روزهای اخیر نیز گزارش‌های میدانی نشان می‌دهد که بازار دارو افزایش قیمت و کمبود بی‌سابقه‌ای را شاهد بوده است. در این میان فعالان صنعت داروسازی هم تأکید می‌کنند، منابع کافی برای تولید دارو وجود ندارد و ذخایر دارویی به‌شدت دچار کمبود شده است. امروز تهیه داروهایی که زمانی جزء ساده‌ترین اقلام درمانی به شمار می‌رفتند، برای بیماران میسر نیست و دسترسی به داروهای بیماری‌های خاص یا صعب‌العلاج نیز به سختی در دسترس است و جان این بیماران، به دلیل گرانی دارو و رها کردن روند درمان در معرض خطر قرار گرفته است. موضوعی که انتقادهای فراوانی را به دنبال داشته و محمد عبده‌زاده، رئیس کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق تهران کمبود دارو را مسئله‌ای «مزمن و دائمی» توصیف و گفته است: سه عامل اصلی این بحران، کمبود ارز، کمبود ریال و تأخیر در قیمت‌گذاری هاست؛ عواملی که به گفته او سال‌هاست بازار دارو را با اختلال روبه‌رو کرده‌اند.

رئیس کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق تهران، در گفت‌وگویی با خبرگزاری «ایلنا» از تشدید کمبود دارو در ماه‌های پایانی سال خبر داده و اعلام کرده است: تولیدکنندگان و واردکنندگان دارو «هر روز» برای پیگیری وضعیت ارز و واردات در صف بانک مرکزی و وزارت بهداشت هستند.

عبده‌زاده وضعیت فعلی شرکت‌های دارویی را «حاد» خوانده و عنوان کرده است بسیاری از تولیدکنندگان وواردکنندگان از خرداد امسال پول ریالی مواد اولیه را پرداخت کرده‌اند اما این مبالغ در بانک‌های عامل بلوکه شده و باوجود تخصیص ارز توسط بانک مرکزی، شرکت واسطه دولتی «نیکو» نتوانسته ارز را به تأمین‌کنندگان خارجی منتقل کند.

اومی گوید نتیجه این بی‌نظمی «نرسیدن مواد اولیه»، توقف یا اختلال در واردات و در نهایت «گسترش کمبود دارو» است؛ مشکلی که به گفته او در حوزه تجهیزات پزشکی نیز تکرار شده است.

رئیس کمیسیون اقتصاد سلامت اتاق تهران همچنین از بانشاخته شدن بدهی‌ها در زنجیره دارویی خبر داده و میزان مطالبات تولیدکنندگان از بیمارستان‌ها، مراکز دولتی، خصوصی و داروخانه‌ها را «بیش از ۱۵۰ همت» اعلام کرده است؛ رقمی که به گفته او تقریبا نیمی از گردش مالی کل بازار داروی کشور را تشکیل می‌دهد.

عبده‌زاده می‌گوید شرکت‌های دارویی برای ادامه فعالیت، ناچارند تسهیلات بانکی با بهره نزدیک به ۳۸ درصد بگیرند، درحالی که حاشیه سود تولید دارو تنها ۲۰ تا ۲۵ درصد است. او هشدار داده است که ادامه این وضعیت، همراه با مشکل تأمین ارز و نپرداختن بدهی‌ها، می‌تواند سه ماه پایانی سال را به «سخت‌ترین دوره» برای بازار دارو تبدیل کند.

هادی اخوت‌پور، رئیس شورای عالی داروخانه‌های ایران نیز به کاهش ذخایر استراتژیک انبارهای دارویی اشاره کرده و به سایت «فرارو» گفته است: «زمانی که تولیدکنندگان دارو ارز سوبسیدی دریافت می‌کردند، می‌توانستند برای واردات مقدار معینی از دارو، ارز لازم را دریافت کرده و وارد کنند. اما با آزادسازی ارز و بالا رفتن هزینه‌ها، آن هم با بدهی مبلغ بسیار بیشتری تأمین کنندو این مسئله یک شوک شدید به تولیدکنندگان وارد کرده است.»

او با تأکید بر اینکه «نقدینگی مورد نیاز برای واردات دارو وجود ندارد» عنوان کرده، «این وضعیت باعث شده قدرت واردکننده‌ها برای وارد کردن مواد اولیه کاهش یابد. قبلا با استفاده از سوبسیدها، می‌توانستیم با هزینه‌ای پایین‌تر، مثلا برای تأمین مواد اولیه برای ۶ ماه آینده اقدام کنیم. اما با حذف این سوبسیدها، خریدها نیز کاهش یافته است.»

در همین حال سیامک افاضلی، استراتژیست دارویی در گفت‌وگو با «رسالت» نسبت به وضعیت آشفته بازار دارو و ناتوانی بیماران در تأمین داروهایی که حیاتشان به آن وابسته است، ابراز نگرانی کرده و می‌گوید: «استطاعت خرید دارو نکته‌ای حیاتی در حفظ سلامت و آرامش جامعه است.»

این روزها برخی از داروخانه‌داران در گفت‌وگو با «رسانه‌ها» تأکید کرده‌اند که برخی بیماران پس از شنیدن قیمت‌های سرسام‌آور، از خرید دارو امتناع می‌کنند، بنابراین اگر اقدام فوری و مؤثری صورت نپذیرد، جان میلیون‌ها نفر تهدید خواهد شد.

مطابق تحلیل سیامک افاضلی، وضعیت آن‌چنان بغرنج است که «افزایش نرخ ارز دارو و تورم منتج از آن، نرخ دارو را به شدت افزایش خواهد داد.» این استراتژیست دارویی می‌گوید: «در سناریوهای رادیکال و حاد اگر قیمت دارو افزایش یابد، استطاعت خرید از بین رفته و با انسداد در زنجیره تأمین با کاهش حجم بازار و بدهی تجمیعی بیمه‌ها و ورشکستگی کارخانجات داروسازی روبه‌رو خواهیم شد. اگر قیمت افزایش نیابد کارخانه‌ها توان تولید نداشته و مجددا ورشکستگی قطعی خواهد بود. بنابراین در کوتاه‌مدت احتمال تنش‌های اجتماعی جدی به‌واسطه عدم امکان تأمین دارو توسط بیماران و در درازمدت ازبین‌رفتن سیستم تأمین داروی کشور قابل انتظار است. در سناریوهای متعادل‌تر مشکلات به‌صورت مزمن ادامه یافته و سیستم تولید دارو با کاهش ممتد کیفیت و پنهان شدن در زیر سایه تحریم و کمبود و تورم، به‌صورت نباتی به حیات خود ادامه خواهد داد. در هر دو سناریو، آینده نظام دارویی کشور، آینده قابل قبولی نخواهد بود و باید این مسئله را جدی گرفت.»

مشروح گفت‌وگوی «رسالت» را با این استراتژیست دارویی در ادامه از نظر می‌گذرانید.

جناب افاضلی مجموعه داده‌ها، اظهارات رسمی مقام‌های دولتی و هشدارهای کارشناسان نشان می‌دهد آشفتگی در بازار دارویی کشور از نوسان مقطعی عبور کرده و به مرحله بحران رسیده است، مرحله‌ای که اگر تصمیمات فوری و مؤثری برای آن گرفته نشود، به تهدیدی جدی برای سلامت عمومی بدل خواهد شد، این تصمیمات فوری و مؤثر باید شامل چه مواردی باشد؟

نظام دارویی کشور ساختاری برای کنترل، نظارت، ساخت و تهیه دارو است. این نظام برای عملکرد صحیح خود نیازمند دریافت منابع مالی مناسب است. این منابع در حوزه تأمین مالی و وابستگی تام به ارز تخصیصی از سوی بانک مرکزی دارد. از سویی به دلیل پوشش بیمه‌ای اغلب محصولات دارویی بازگشت پول ناشی از فروش دارو، بستگی زیادی به نحوه تسویه بدهی‌های بیمه به پایانه‌های زنجیره تأمین دارد. هر دوی این منابع مالی، در چند سال اخیر مانع عملکرد صحیح سیستم دارویی کشور شده‌اند. بنابراین بحران دارویی نه به‌عنوان صرف بحران در نظام دارویی بلکه بخشی از بحران اقتصادی ناشی از ناکارآمدی سیستم اقتصاد کشور احتمال وقوع داشته و آنچه دیده می‌شود بخشی از فشاری است که سیستم دارویی کشور در سنوات اخیر متحمل شده است. حل فوری معضل بحران دارویی، منوط به تزریق سریع منابع مالی درقالب اعتبارات ریالی به صنعت، تهاتر مطالبات داروخانه‌ها و شرکت‌های پخش از بیمه‌های درمانی با بانک‌ها، تأمین و تخصیص فوری ارز مورد نیاز برای دارو و در نهایت راهکار اصلی، به دست گیری سکان بدون ناخدا و رهاشده اقتصاد کشور توسط مدیران سالم و متخصص و شجاع است.

همگی باید قبول کنیم که وادادگی سیستم اقتصادی و انفعال و عدم واکنش در حوزه اقتصاد کلان کشور در کوتاه‌مدت احتمال تنش‌های اجتماعی جدی به‌واسطه عدم امکان تأمین دارو توسط بیماران و در درازمدت ازبین‌رفتن سیستم تأمین داروی کشور قابل انتظار است. در سناریوهای متعادل‌تر مشکلات به‌صورت مزمن ادامه یافته و سیستم تولید دارو با کاهش ممتد کیفیت و پنهان شدن در زیر سایه تحریم و کمبود و تورم، به‌صورت نباتی به حیات خود ادامه خواهد داد. در هر دو سناریو، آینده نظام دارویی کشور، آینده قابل قبولی نخواهد بود و باید این مسئله را جدی گرفت.

مشروح گفت‌وگوی «رسالت» را با این استراتژیست دارویی در ادامه از نظر می‌گذرانید.

جناب افاضلی مجموعه داده‌ها، اظهارات رسمی مقام‌های دولتی و هشدارهای کارشناسان نشان می‌دهد آشفتگی در بازار دارویی کشور از نوسان مقطعی عبور کرده و به مرحله بحران رسیده است، مرحله‌ای که اگر تصمیمات فوری و مؤثری برای آن گرفته نشود، به تهدیدی جدی برای سلامت عمومی بدل خواهد شد، این تصمیمات فوری و مؤثر باید شامل چه مواردی باشد؟

نظام دارویی کشور ساختاری برای کنترل، نظارت، ساخت و تهیه دارو است. این نظام برای عملکرد صحیح خود نیازمند دریافت منابع مالی مناسب است. این منابع در حوزه تأمین مالی و وابستگی تام به ارز تخصیصی از سوی بانک مرکزی دارد. از سویی به دلیل پوشش بیمه‌ای اغلب محصولات دارویی بازگشت پول ناشی از فروش دارو، بستگی زیادی به نحوه تسویه بدهی‌های بیمه به پایانه‌های زنجیره تأمین دارد. هر دوی این منابع مالی، در چند سال اخیر مانع عملکرد صحیح سیستم دارویی کشور شده‌اند. بنابراین بحران دارویی نه به‌عنوان صرف بحران در نظام دارویی بلکه بخشی از بحران اقتصادی ناشی از ناکارآمدی سیستم اقتصاد کشور احتمال وقوع داشته و آنچه دیده می‌شود بخشی از فشاری است که سیستم دارویی کشور در سنوات اخیر متحمل شده است. حل فوری معضل بحران دارویی، منوط به تزریق سریع منابع مالی درقالب اعتبارات ریالی به صنعت، تهاتر مطالبات داروخانه‌ها و شرکت‌های پخش از بیمه‌های درمانی با بانک‌ها، تأمین و تخصیص فوری ارز مورد نیاز برای دارو و در نهایت راهکار اصلی، به دست گیری سکان بدون ناخدا و رهاشده اقتصاد کشور توسط مدیران سالم و متخصص و شجاع است.

همگی باید قبول کنیم که وادادگی سیستم اقتصادی و انفعال و عدم واکنش در حوزه اقتصاد کلان کشور که در حوزه غذا و دارو نمود خود را بیشتر نشان می‌دهد در صورت عدم درمان فجایع زیادی را به همراه خواهد داشت.

یکی از ابهام‌های اصلی در بازار دارو، تضاد میان وضعیت بازار دارو و ادعاهای پیشین بانک مرکزی است. این نهاد در دی ماه ۱۴۰۳ اعلام کرد از ابتدای همان سال بیش از سه میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار برای واردات دارو، مواد اولیه دارویی و تجهیزات پزشکی تأمین ارز شده است. از این رقم، بیش از دو میلیارد و ۴۰۵ میلیون دلار با نرخ ارز ترجیحی ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومان اختصاص یافته بود. با این حال، چرا امسال وزارت بهداشت و نهادهای مرتبط، از کمبود منابع ارزی و بروز بحران در تأمین دارو سخن می‌گویند؟

باید توجه داشته باشیم که بازی با الغات در اصل مشکل تفاوتی ایجاد نمی‌کند. ماده واژه در این حوزه داریم: ۱- تخصیص ارز ۲- تأمین ارز در حوزه تخصیص بانک مرکزی که طبق بودجه سالانه هر سال عددی را برای تأمین ارز دارو اختصاص می‌دهند. این عدد تخصیص داده شده می‌بایست در هنگام تقاضا در اختیار واردکنندگان حوزه سلامت قرار گیرد. از طرفی تأمین ارز به معنای تحویل ارز تخصیص داده شده به درخواست کننده است و مشکل اینجاست که هرسال درصدی از ارز تخصیص داده شده کم شده و همان هم تأمین نمی‌شود بنابراین در روایت بین وزارت بهداشت و بانک مرکزی تضاد بین تأمین و تخصیص باعث سردرگمی می‌شود.

برخی کارشناسان از سیاست گذاری‌های واکنشی در حوزه دارو انتقاد کرده و می‌گویند مسئولان سال‌ها پیش می‌توانستند برای چنین شرایطی برنامه‌ریزی کنند، اما معمولا زمانی به فکر حل مسئله می‌افتند که بحران شکل گرفته است، تحلیل و دیدگاه شما در این باره چیست و آیا در شرایط حال حاضر می‌توان از این بحران به سلامت عبور کرد؟

امکانات و منابع وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو محدود و مشخص است و هرگونه حرکت جسورانه با واکنش سیستم‌های نظارتی متعدد روبه‌رو خواهد شد. در چنین وضعیتی انتظار اینکه بتوان با شرایط بحران مزمن از بحران‌های آینده پیشگیری کرد، انتظاری غیرواقعی و ناآگاهانه است.

وزارت بهداشت با تنگنای مالی سنواتی روبه‌رو است، آیا انتظار می‌رود تجمیع و انبارش مواد اولیه دارویی و محصول را داشته باشیم؟ در حقیقت ماهیت ناپایدار مواد دارویی و تاریخ انقضای مصرف، مانع از انبارش طولانی مدت دارو می‌شود. بنابراین دوستانی که این مورد را مطرح می‌کنند قطعا اشراف و اطلاعات لازم برای نقد شرایط پیش آمده را ندارند.

همانطور که حتما اطلاع دارید، یکی از مواردی که این روزها بسیار مطرح شده، کاهش کیفیت برخی داروهای تولید داخل است، که حتی در برخی موارد به تغییر دوز اعلامی داروها رسیده است. علیرضا احمدنیا، رئیس اداره داروخانه‌های سازمان غذا و دارو، تحریم‌ها و کمبود مواد اولیه را از عوامل افت کیفیت برخی داروهای داخلی دانسته و گفته است بیماران از اثربخشی کمتر داروها گلایه دارند. این مسئله چه پیامدهایی برای بیمار به همراه خواهد داشت؟

کاهش کیفیت دارو ناشی از عوامل متعددی است اگر بخواهم علمی صحبت کنم، کیفیت از مدیریت شروع می‌شود. ما از دهه گذشته تابه حال جنبشی را برای جابه‌جایی مدیران شرکت‌های دارویی داشته‌ایم. مدیریت شرکت‌های دارویی یا به‌صورت کلی با دارو سازی بیگانه هستند یا متأثر از فشارهای سهامداران، گروه‌های ذی نفوذ و واجد منافع، مجبور به قبول افراد و شرایطی هستند که در تضاد با استانداردهای کیفی تولید دارو است.

میل افراطی به صرفه‌جویی و عدم اشراف به علم داروسازی، توأمان در شرایط بحران اقتصادی موجب قربانی شدن کیفیت می‌شود. با توجه به منبع مواد اولیه دارویی، تحریم‌ها تأثیر جدی در کیفیت داروها ندارد و باید مشکل را در جای دیگری جست‌وجو کرد و البته فقدان و یا نقصان کیفیت موردی چندلایه است که در این مصاحبه قابل طرح نیست اما پیامد این نقصان کیفیت، بسیار خطرناک است. از یک سو بیمار علیرغم صرف هزینه درمان نمی‌شود و بیماری ادامه داشته و گاها موجب صدمات شدید به سلامتی بیمار می‌شود. به این ترتیب هزینه درمان برای بیمار و سیستم درمانی به شدت افزایش پیدا می‌کند. به‌واسطه تحویل دوره درمان و هزینه‌های مکرر، بدهی بیمه به داروخانه‌ها و صنعت بیشتر و بیشتر شده و از سویی به دلیل عدم کفایت افزایش حقوق بیمه‌شدگان در آمدهای سیستم بیمه کفایت هزینه‌ها را نخواهد کرد و نهایتا همه زنجیره تأمین متضرر می‌شود. بدون تردید آسیب‌های جانی به بیماران گاها ناشی از عوارض جانبی مواد اولیه بی کیفیت خواهد بود و بی‌اعتباری کیفی در داروهای داخلی منجر به گرایش به داروهای خارجی و فروپاشی سیستم سلامت و دارویی کشور خواهد شد!

> **سیامک افاضلی، استراتژیست دارویی: نظام دارویی کشور ساختاری برای کنترل، نظارت، ساخت و تهیه دارو است. این نظام برای عملکرد صحیح خود نیازمند دریافت منابع مالی مناسب است. این منابع در حوزه تأمین مالی و وابستگی تام به ارز تخصیصی از سوی بانک مرکزی دارد. از سویی به دلیل پوشش بیمه‌ای اغلب محصولات دارویی بازگشت پول ناشی از فروش دارو، بستگی زیادی به نحوه تسویه بدهی‌های بیمه به پایانه‌های زنجیره تأمین دارد. هر دوی این منابع مالی، در چند سال اخیر مانع عملکرد صحیح سیستم دارویی کشور**

کارشناسان هشدار می‌دهند اگر بحث تأمین ارز و ریال انجام نشود، به نظر می‌رسد سه ماه آخر سال روزهای سختی برای حوزه دارو باشد، پیش‌بینی شما چیست؟

ببینید انتظار کمبود دارو در شرایط فعلی قطعا غیرمحتمل نیست و در صورت عدم اقدام جدی، روزهای سخت خیلی نزدیک‌تر از آن چیزی است که به نظر می‌رسد.

همانطور که مطلع هستید، کمبود دارو حاصل سه عامل کمبود منابع ارزی، کمبود ریال و تأخیر در قیمت‌گذاری است. شما فکر می‌کنید کدام عامل سهم پررنگ‌تری در کمبودهای دارویی دارو و این وضعیت چگونه قابل اصلاح است؟

هرسه عامل ذکرشده نتیجه انفعال، فقدان تصمیم‌گیری به موقع و اصولی و وادادگی در مدیریت اقتصادی کشور است. اگر بیماری اقتصاد کشور درمان شود همه موانع برطرف خواهد شد. بنابراین کمبود ارز و یا ریال و یا قیمت‌گذاری غیراقتصادی دارو همگی عارضه بهم ریختگی اقتصادی و بالطبع کمبود دارو هستند و نه دلیل آن!

حذف ارز ترجیحی چهارهزار و ۲۰۰ تومانی و سپس جایگزین کردن ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی، شوک بزرگی به بازار دارو وارد کرده است، براساس گزارش‌ها و بررسی‌های کارشناسی، سهم پرداختی بیماران از هزینه دارو از حدود ۴۲ درصد پیش از حذف ارز ترجیحی، به حدود ۷۰ درصد افزایش یافته است. اجرای طرح دارو یار و نیز به رشد میانگین ۷۰ درصدی هزینه دارو و تجهیزات پزشکی انجامیده است و از طرفی کمبود منابع شرکت‌های بیمه و بدهی انباشته آن‌ها به داروخانه‌ها، در کنار بدهی دولت به صندوق‌های بیمه و بازنشستگی، چرخه حمایتی از بیماران را مختل کرده است. نتیجه این وضعیت آن است که بیماران دیگر توان تأمین داروها را ندارند، اما دارو، برخلاف بسیاری از کالاها، جانشین ناپذیر است. تحلیل شما از این وضعیت چیست؟

استطاعت خرید دارو نکته‌ای حیاتی در حفظ سلامت و آرامش جامعه است. افزایش نرخ ارز دارو و تورم منتج از آن، نرخ دارو را به شدت افزایش خواهد داد. در سناریوهای رادیکال و حاد اگر قیمت دارو افزایش یابد، استطاعت خرید از بین رفته و با انسداد در زنجیره تأمین با کاهش حجم بازار و بدهی تجمیعی بیمه‌ها و ورشکستگی کارخانجات داروسازی روبه‌رو خواهیم شد. اگر قیمت افزایش نیابد کارخانه‌ها توان تولید نداشته و مجددا ورشکستگی قطعی خواهد بود. بنابراین در کوتاه‌مدت احتمال تنش‌های اجتماعی جدی به‌واسطه عدم امکان تأمین دارو توسط بیماران و در درازمدت ازبین‌رفتن سیستم تأمین داروی کشور قابل انتظار است. در سناریوهای متعادل‌تر مشکلات به‌صورت مزمن ادامه یافته و سیستم تولید دارو با کاهش ممتد کیفیت و پنهان شدن در زیر سایه تحریم و کمبود و تورم، به‌صورت نباتی به حیات خود ادامه خواهد داد. در هر دو سناریو، آینده نظام دارویی کشور، آینده قابل قبولی نخواهد بود و باید این مسئله را جدی گرفت.

نسبت معیشت و امنیت

ادامه از صفحه اول

اگر این مسائل انکار یا به حاشیه رانده شود، زمینه‌های التهاب با تولید خواهد شد. امنیت پایدار، بدون عدالت و کارآمدی، ممکن نیست.

راهکار اصلی، همزمانی دو مسیر است. از یک سو، صیانت قاطع و هوشمندانه از امنیت عمومی و جلوگیری از تبدیل اعتراض به اغتشاش. از سوی دیگر، ورود جدی و شجاعانه به اصلاحات اقتصادی و معیشتی. این اصلاحات باید واقعی باشد، نه نمایشی. کنترل تورم، اصلاح نظام بودجه، مهار رانت، حمایت هدفمند از اقشار آسیب‌پذیر، تقویت تولید و ایجاد شفافیت در تصمیم‌گیری‌ها، از جمله اقداماتی است که می‌تواند ریشه نارضایتی را تضعیف کند.

گفت‌وگو با جامعه، یکی دیگر از ضرورت‌هاست. مردم باید احساس شوند، شنیده شوند و پاسخ روشن دریافت کنند. ابهام، بی‌خبری و بی‌اعتمادی، بستر شایعه و تحریک را فراهم می‌کند. شفافیت، حتی اگر خبر خوش نداشته باشد، از التهاب می‌کاهد و فضا را از دست جریان‌های فرصت‌طلب خارج می‌کند.

در این میان، رسانه‌ها و نخبگان نیز مسئولیت سنگینی دارند. روایت‌سازی هیجانی، دوگانه‌سازی‌های کاذب و ساده‌سازی مسائل پیچیده، به حل مسئله کمک نمی‌کند. جامعه نیازمند تحلیل دقیق، زبان آرام و پیشنهاد عملی است، نه تشدید احساسات.

در نهایت، امنیت و معیشت دو روی یک سکه‌اند. اغتشاش، معیشت را نابود می‌کند و بی‌توجهی به معیشت، بذر اغتشاش می‌کارد. عقلانیت ملی اقتضا می‌کند هم خیابان امن بماند و هم سفره مردم ترمیم شود. هیچ کدام فدای دیگری نمی‌شود. مسیر درست، حفظ آرامش عمومی همراه با اصلاحات واقعی و قابل لمس است. فقط در این صورت است که جامعه از دو رابطل التهاب عبور می‌کند و به ثباتی می‌رسد که شرط هر پیشرفت پایداری است.

آگهی ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی ثبت اسناد و املاک شهرستان دزفول

بر اساس ماده ۳ قانون مرقوم هیئت رسیدگی به تعیین تکلیف اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در ثبت شهرستان دزفول تقاضای افراد مشروحه ذیل مربوط به بخش یک وسه الی پنج دزفول را رسیدگی نموده و مالکیت مفروزه متقاضیان راکه منجر به صدور رای گردیده است را به شرح ذیل آگهی می نماید.

املاک واقع در بخش یک دزفول

پلاک ۲۳۰۳ - فریبا رشنو فرزند محمد با قر نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۵۷/۸۰ مترمربع واقع در دزفول کوچه منشعب از خیابان طالقانی مع الواسطه از عبدالحسین نجف ستاره مالک رسمی

پلاک ۲۳۰۳ - راضیه رشنو فرزند محمد باقر نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۵۷/۸۰ متر مربع واقع در دزفول کوچه منشعب از خیابان طالقانی مع الواسطه از عبدالحسین نجف ستاره مالک رسمی

پلاک ۴۵۲۰ - حمید عنایت اله فرفرزند حسن نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۹۰/۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان حضرت نوح بین خیابان های قاضی و میرداماد مع الواسطه از یوسف ببرازی

املاک واقع در بخش سه دزفول

پلاک ۱۴۴ - بی بی سودابه رجبی فرزند عبدالرضا ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان نعیم بین خیابان های خسروی و بیقان مع الواسطه از مالک رسمی احمد چرخ ابی

پلاک ۱۵۳/۱ - محمود فرجامیان فرزند خسرو ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۰۳/۹۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان شهید احمدک بین خیابان های مینوو سلام مع الواسطه از مالک رسمی شیرعلی زاده و فاطمه محمدی زاده

پلاک ۲۰۰ - فرح ناز کرم زاده طحان فرزند سیدنبی ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۱۰/۳۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان صاحب الزمان بین امام خمینی شمالی وسمیه مع الواسطه از مالک رسمی سیدمحمدحسن وهاب زاده

پلاک ۲۳۷ - منصور مجدیان فرزند کریم ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۴۲/۹۷ مترمربع واقع در دزفول خیابان ناصرخسرو بین خیابان استقلال و آفرینش مع الواسطه از مالک رسمی علی پرویزی قلیانی

پلاک ۲۳۷ - نورعلی آخوند رجب فرزند عبدالحسین ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۰ مترمربع واقع در دزفول بلوار آفرینش بین خیابان های ناصرخسرو وفیض کاشانی مع الواسطه از مالک رسمی علی پرویزی قلیانی

پلاک ۳۵۱ - پروین آیرمی فرزند موسی ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۴/۹۵ مترمربع واقع در دزفول کندرو بلوار آفرینش شمالی مع الواسطه از مالک رسمی بی بی سکینه بیگم فرخنده

پلاک ۴۶۰ - ارسلان فرخ‌دوز فرزند غلام ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۰۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان احسان اصلی مع الواسطه از مالک رسمی تاج قشم

پلاک ۴۷۱ - علی محمد قصاب پور فرزند محمود ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۵۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان خلیل محراب مع الواسطه از مالک رسمی علی دزت کار

پلاک ۴۹۴ - یوسفعلی معیری فر فرزند عباس ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۲۲ مترمربع واقع در دزفول خیابان ناصرخسرو بین خیابان های حضرت رسول وهجرت مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرحیم وعبداله کماندار زاده دزفولی

پلاک ۵۶۵ - سیدرحیم لواف زاده فرزند آقاسید ششدانگ یک باب ساختمان تجاری به مساحت ۱۶۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان شهید افروشه - منشعبه از بلوار ملاصدرا مع الواسطه از مالک رسمی نعمت اله راسخی

پلاک ۵۶۵ - فاطمه صبا فرزند محمد ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۲۰۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان مطهری منشعبه از بلوار ملاصدرا مع الواسطه از مالک رسمی نعمت اله راسخی

پلاک ۵۶۵ - معصومه آقاجانی فرزند علی بازششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۶۰ متر مربع واقع در دزفول خیابان شهید افروشه مع الواسطه از مالک رسمی نعمت اله راسخی

پلاک ۷۱۸ - ژیلا معینیان فرزند عبدالنبی نسبت به چهار دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی کاربری ذخیره ورزوبه مساحت ۹۹۱/۳۵ مترمربع واقع در دزفول بلوار ملاصدرا مع الواسطه از مالک رسمی بیرزاد پورسلطان

پلاک ۷۱۸ - محمدعلی عیدک زاده فرزند عبدالمحمد نسبت به چهار دانگ مشاع از ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی باکاربری ذخیره ورزوبه مساحت ۹۹۱/۳۵ مترمربع واقع در دزفول بلوار ملاصدرا مع الواسطه از مالک رسمی بیرزاد پورسلطان

پلاک ۱۱۳۶ - محسن آرمندزاده فرزند احمد نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۲۰ مترمربع واقع در دزفول بین خیابانهای رسالت یک و فرهنگ ۱۰ مع الواسطه از مالک رسمی علی محمد افتخار

پلاک ۱۱۳۶ - محمد آلاله فرزند ماشاءاله نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۲۰ مترمربع واقع در دزفول بین خیابانهای رسالت یک و فرهنگ ۱۰ مع الواسطه از مالک رسمی علی محمد افتخار

پلاک ۱۲۹۱ - حجت اله جمالی نژاد فرزند محمدرضا ششدانگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۲۰۰ مترمربع واقع در دزفول کوچه شهید منصور رسول پور منشعب از خیابان ایثار ۵ مع الواسطه از مالک رسمی علی محمد افتخار

پلاک ۱۲۹۵ - رمضان موحدنژاد فرزند عبداله نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۱۶۰/۰۳ مترمربع واقع در دزفول خیابان نگارد ۵ بین زمرد و خیابان ده متری مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرحیم کماندار زفولی

پلاک ۱۲۹۶ - فرخنده جلائی فرزند عزیز نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان باکاربری فضای سبزبه مساحت ۱۶۰/۰۳ مترمربع واقع در دزفول خیابان نگارد ۵ بین زمرد و خیابان ده متری مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرحیم کماندار دزفولی

پلاک ۱۲۹۶ - غلامحسن سعدزاده فرزند مجید ششدانگ یک باب ساختمان در حال ساخت با کاربری فضای سبز به مساحت ۳۳۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان نوبهار ۵ منشعبه از خیابان نوبهار مع الواسطه از مالک رسمی محمدعلی گلستان باغ

پلاک ۱۲۹۶ - ابوذر فروغی راد فرزند حسنعلی ششدانگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبزبه مساحت ۳۳۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان ۱۴ متری نوبهار ۵ منشعبه از خیابان نوبهار مع الواسطه از مالک رسمی علی و محمدعلی گلستان باغ

پلاک ۱۳۳۱ - امید بهفرین فرزند غلامحسین نسبت به دو دانگ مشاع از ششدانگ یک ساختمان مسکونی به مساحت ۸۹/۱۹ مترمربع واقع در دزفول کوی مدرس کوچه بن بست ۲۸ منشعبه از خیابان مدرس ۲۹ مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرضا سعادتی

پلاک ۱۳۳۱ - حسنعلی فیروزشاهی فرزند احمدعلی ششدانگ یک باب ساختمان با کاربری فضای سبز به مساحت ۲۰۰ مترمربع واقع در دزفول کوی پردیس- خیابان پردیس ۸- منشعبه از خیابان بلوار شهید آهوزاده مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرضا هوایی

پلاک ۱۵۴۱ - قربان دانش پویا فرزند علی ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۱۸ مترمربع واقع در دزفول خیابان مقاومت ۱۵ منشعبه از بلوار پیام آوران مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرضا سعادتی

پلاک ۱۵۴۱ - رضا پورشاکری فرزند عبدالرحیم ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی- تجاری به مساحت ۹۰/۶۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان ۴۵ متری آتش نشانی بین خیابان امام سجاد و خیابان کشاورز مع الواسطه از مالک رسمی عبدالرضا سعادتی

پلاک ۱۵۴۸ - کبری قلمکاران فرزند مصطفی نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۶۲/۶۶ متر مربع واقع در دزفول خیابان زکریای رازی بین خیابان های آفرینش و سیدصبور مع الواسطه از مالک رسمی سید محمدجواد غفوری

پلاک ۱۵۴۸ - غلامرضا صانعی فرد فرزند غلامحسین نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۶۲/۶۶ مترمربع واقع در دزفول خیابان زکریای رازی بین خیابان های آفرینش و سیدصبور مع الواسطه از مالک رسمی سید محمدجواد غفوری

پلاک ۱۵۴۹ - محمدرضا غلام پورزارع فرزند غلامعلی ششدانگ یک باب ساختمان با کاربری تجاری به مساحت ۴۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان جهاد نبش خیابان حافظ مع الواسطه از مالک رسمی عبدالنبی ناجی

پلاک ۱۵۴۹ - میثم حسین مشکی فرزند عبدالنبی ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۷۰/۵۶ مترمربع واقع در دزفول کوچه اندی زاده منشعب از خیابان هجرت مع الواسطه از مالک رسمی عبدالنبی ناجی

پلاک ۱۵۴۹ - حسن شنیده فرزند حبیب اله ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۲/۵۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان امام موسی صدر نبش خیابان ثامن الائمه (ع) مع الواسطه از مالک رسمی عبدالنبی ناجی

پلاک ۱۵۵۷ و ۱۵۵۸ - رضا زاهد زاده فرزند محمد ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۶۱/۱۰ مترمربع واقع در دزفول کوچه منشعبه از خیابان امامت مع الواسطه از مالک رسمی محمدحسین قمشی

پلاک ۱۵۶۲ تا ۱۵۶۶ و ۱۵۷۰ و ۱۵۷۳ و ۱۵۷۵ - علی رمی فرزند سالم ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۲۳۰/۷۵ مترمربع واقع در دزفول خیابان مولوی بین خیابان های حبیب ابن مظاهر و بعثت مع الواسطه از مالک رسمی محمدحسن معتمد دزفولی

پلاک ۱۵۵۷ - مهدی کرامتی منش فرزند محمدرضا نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان مسکونی به مساحت ۱۰۴/۳۰ مترمربع واقع در دزفول خیابان میثم تمار بین حبیب بن مظاهر و بعثت مع الواسطه از مالک رسمی ماشاالله پوریافاب

پلاک ۱۵